

[۵] مرتضی منیری، فرهنگ پژوهش و نشر آن در ریاضیات، فرهنگ و اندیشه ریاضی، بهار ۹۵، شماره پیاپی ۱۴۷، صص ۴-۸.

بیانیه‌های انجمن ریاضی آمریکا قابل دسترسی از طریق لینک‌های زیر:

[۶] <https://www.ams.org/meetings/CultureStatement05.pdf>

[۷] <https://www.ams.org/meetings/CultureStatement12.pdf>

پژوهشگاه دانش‌های بنیادی، شماره پیاپی ۵۷ و ۵۸، تابستان و پاییز ۸۹، صص ۳۱-۲۷.

[۲] سیاوش شهشهانی، رستگاری در اقلیم اعداد: انزوای علمی، بیگانه‌هراسی و مریم میرزاخانی، خبرنامه انجمن ریاضی ایران، زمستان ۱۳۹۳، شماره پیاپی ۱۴۱، صص ۱۴-۱۱.

[۳] مسعود آربین‌نژاد، در جستجوی اهل دلی، اخبار (نشریه خبری پژوهشگاه دانش‌های بنیادی)، شماره پیاپی ۶۱، تابستان ۱۳۹۰، صص ۱۷-۱۶.

[۴] کاوه لاجوردی، توضیح شاید نالازم چند نکته، اخبار (نشریه خبری پژوهشگاه دانش‌های بنیادی)، شماره پیاپی ۶۱، تابستان ۱۳۹۰، صص ۱۹-۱۸.

* دانشگاه شهید بهشتی

آگهی تشکیل مجمع عمومی

انجمن ریاضی ایران

مجمع عمومی سالانه انجمن ریاضی ایران ساعت ۱۰ روز جمعه ۹۷/۶/۲ در محل برگزاری چهل و نهمین کنفرانس ریاضی ایران در دانشگاه علم و صنعت برگزار خواهد شد. از کلیه اعضای محترم انجمن دعوت می‌شود در این جلسه حضور یابند.

دستور جلسه:

- گزارش رئیس انجمن از فعالیت‌های يك ساله
- ارائه گزارش امور مالی توسط خزانه‌دار انجمن و تصویب ترازنامه و اعطای مجوز تأیید گزارش مالی به شورای اجرایی
- گزارش بازرس انجمن از پیشرفت امور
- گزارش رئیس کمیته انتخابات در خصوص انتخاب اعضای شورای اجرایی دوره مهر ۱۳۹۷ تا پایان شهریور ۱۴۰۰
- انتخاب بازرس اصلی و علی‌البدل
- تصویب برنامه سالانه انجمن
- استماع پیشنهادات اعضای حاضر در جلسه

توجه: مطابق اساسنامه انجمن تنها اعضای پیوسته انجمن حق رأی دارند.

اخبار انجمن

نمایندگان و چهارمین نشست کمیسیون‌های تخصصی هفتم در دی‌ماه ۱۳۹۶ با معیارهایی که قابلیت اندازه‌گیری داشته‌اند از جمله تعداد اعضای حقیقی، عضویت حقوقی، ارسال خبر و ارتباط با دبیرخانه انجمن در پاسخگویی و همیاری در جهت پیشبرد اهداف انجمن از نمایندگان زیر با اهداء لوح تقدیر و تندیس یادبود تقدیر و تشکر شد.

۱. دکتر علی ایرانمنش (نماینده انجمن ریاضی ایران در دانشگاه تربیت مدرس)

۲. دکتر احمد صفاپور (نماینده انجمن ریاضی ایران در دانشگاه ولی عصر رفسنجان)

۳. به طور مشترک دکتر فاطمه السادات موسوی (نماینده انجمن ریاضی ایران در دانشگاه زنجان) و دکتر آریتا تاج‌الدینی (نماینده انجمن ریاضی ایران در دانشگاه شهید باهنر کرمان)

* رئیس دبیرخانه انجمن ریاضی ایران

تقدیر از نمایندگان انجمن ریاضی ایران

دوره ۹۶ - ۹۵

۷ دی‌ماه ۱۳۹۶

اکرم صادقی*

نشست نمایندگان انجمن که از سال ۱۳۸۹ تا به حال هر ساله برگزار شده است فرصتی است مغتنم تا اندکی به نقش و جایگاه این رکن‌های انجمن پرداخته شود.

در این دوره، که با میزبانی مرکز آمار در ۷ دی ۱۳۹۶ تشکیل گردید یکی از مهمترین دستور کارها تقدیر از نمایندگان شایسته انجمن در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزش عالی کشور بود. ۱۰۳ نماینده انجمن در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی کشور حضور دارند که حضورشان در تمام عرصه‌های انجمن لازم و ضروری است و تلاش و کوشش ایشان برای حفظ شأن و ارتقای سطح کیفی فعالیت‌های انجمن انکارناپذیر است. همزمان با هشتمین نشست

لوح تقدیر نمایندگان برتر انجمن

سرکار خانم/ جناب آقای/ دکتر:

علی ایرانمنش، احمد صفاپور، به طور مشترک فاطمه السادات موسوی و آریتا تاج‌الدینی
نماینده محترم انجمن ریاضی ایران در دانشگاه تربیت مدرس، ولی عصر رفسنجان، دانشگاه زنجان و شهید باهنر کرمان

مفتخرم به عرض برسانم که با تصویب شورای اجرایی انجمن ریاضی ایران مبنی بر معرفی نمایندگان فعال و بررسی به عمل آمده توسط دبیرخانه انجمن، جناب‌عالی در بین ۱۰۳ نماینده در دانشگاه‌ها و مؤسسات آموزشی کشور در دوره ۹۵-۹۶ حائز شرایط رتبه (اول، دوم، سوم، سوم) شده‌اید. اعتلای انجمن ریاضی ایران در گرو تلاش و کوشش شما و سایر اعضای محترم انجمن می‌باشد. این انتخاب را به جناب‌عالی تبریک عرض نموده امیدوارم در آینده نیز شاهد فعالیت‌های چشمگیر جناب‌عالی در وظایف نمایندگی و سایر امور باشیم. سلامتی و موفقیت شما را از خداوند منان خواستارم.

محمد علی دهقان

رئیس انجمن ریاضی ایران

گزارشی از دیدگاه‌های شرکت‌کنندگان در هشتمین همایش نمایندگان و چهارمین نشست کمیسیون‌های تخصصی انجمن ریاضی ایران

مرکز آمار ایران، ۷ دی‌ماه ۱۳۹۶

طاهر قاسمی‌هنری*

این گزارش بر اساس مذاکرات ضبط شده همایش، که با همت خانه ریاضیات اصفهان به صورت فایل Word پیاده‌سازی و نسخه‌ای از آن توسط دکتر علی رجالی (دبیر همایش) در اختیار اینجانب قرار گرفت، تدوین شده است. من تلاش کردم با استفاده از فایل صوتی و نسخه ۴۰ صفحه‌ای Word، نکات مهم مطرح شده را استخراج کنم، که در ذیل ارائه می‌شود.

از راست: دکتر طاهر قاسمی‌هنری، دکتر محمدعلی دهقان و دکتر علی رجالی

همایش با خیرمقدم و سخنرانی دکتر محمدعلی دهقان، رئیس محترم انجمن ریاضی و سخنرانی کوتاه دکتر پارسا، رئیس محترم مرکز آمار ایران، به عنوان میزبان آغاز شد. سپس مراسم تجلیل از نمایندگان فعال انجمن ریاضی ایران در دانشگاه‌ها و اهدای لوح تقدیر به آنها برگزار گردید.

در ادامه جلسه که با مدیریت آقای دکتر دهقان برگزار شد، دکتر علی رجالی و اینجانب از همه شرکت‌کنندگان و نمایندگان محترم

انجمن در دانشگاه‌ها و اعضای محترم کمیسیون‌های تخصصی انجمن، که بیش از ۱۵۰ نفر بودند، درخواست نمودیم که نظرات خود را در مورد اصلاح آئین‌نامه نمایندگان انجمن در دانشگاه‌ها و آئین‌نامه کمیسیون‌های تخصصی در اختیار شورای اجرایی قرار دهند. در ضمن به نمایندگان محترم انجمن در دانشگاه‌ها یادآوری شد تا پیگیر پرداخت حق ثبت‌نام اعضاء و حق عضویت حقوقی دانشگاه خود باشند.

دکتر رجالی مسئله «افت ریاضی» را که مدتی است به صورت حاد و بحرانی گریبانگیر آموزش عمومی کشور شده، مطرح کردند و افزودند که ما همه باید برای رفع این مشکل اساسی تلاش کنیم. ایشان به فعالیت جدی و مستمر انجمن ریاضی ایران و برخی از استادان دلسوز دانشگاه‌ها در خلال سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۲ در مورد حل مسئله مشابهی که در آن سال‌ها هم بروز کرده بود، اشاره کردند و متذکر شدند: «با مشارکت و پیشقدمی انجمن، کمیته‌ای در دفتر پژوهش و برنامه‌ریزی درسی وزارت آموزش و پرورش تشکیل گردید و تصمیمات مهمی برای حل بحران آن سال‌ها اتخاذ گردید. از جمله برگزاری مسابقات ریاضی دانش‌آموزی، انتشار مجلات رشد در رشته‌های مختلف و فعالیت‌های دیگری که خوشبختانه ادامه پیدا کردند و به وقت خود تأثیرات عمده‌ای را برجای گذاشتند و باعث تربیت و تشویق افرادی نظیر مرحوم مریم میرزاخانی شدند. خوشبختانه عده‌ای دیگر، هم در داخل و هم در خارج از کشور، به نام ایران پرچم‌دار توسعه ریاضیات شدند. اگرچه باید ریشه ایجاد روحیه جستجوگری در خانم میرزاخانی را در خانواده و آموزگاران ایشان دید، ولی فرصت‌هایی که در جامعه فراهم آمده بود نیز نقش و اثر خود را بر جای گذاشت. امیدواریم که از این رخداد شگفت‌انگیز بیاموزیم که باید به آموزش، مخصوصاً آموزش ابتدایی و دبیرستانی توجه بیشتری داشته باشیم. به هر حال جامعه ما الان با افت شدید ریاضی روبرو است و به نظر من انجمن باید نقش مهمی در برخورد با این مسئله بر عهده گیرد. اگر مسئله افت شدید ریاضی را در تمام مقاطع تحصیلی از دبستان تا دکتری جدی نگیریم، در چند سال آینده در کشور ما از ریاضی خبری نخواهد بود و در این صورت به انجمن ریاضی و هیچ انجمن دیگری هم نیازی نیست! من از همه نمایندگان محترم انجمن ریاضی در دانشگاه‌ها و اعضای کمیسیون‌های تخصصی خواهش می‌کنم که در این همایش راجع به این‌گونه مسائل جدی بحث کنیم و راهکارهای اساسی و دراز مدت ارائه دهیم.»

اینجانب نیز در رابطه با کیفیت نامطلوب پذیرفته‌شدگان دوره‌های

سنگش آموزش کشور، برای ورود داوطلبان به هر مقطع تحصیلی نوع رشته تحصیلی مقطع قبلی مطرح نیست. لذا داوطلبان هر رشته‌ای می‌توانند در آزمون رشته دیگری شرکت کنند و در صورت قبولی، مجاز به ادامه تحصیل در آن رشته هستند. انجمن باید بر اساس جمع‌بندی نظریات کمیسیون‌ها موضع‌گیری کند و مدون و مدلل دلایلش را بنویسد و توأم با پیشنهاد اجرایی، به مسئولین ذیربط ارائه دهد.

پس از آن با مدیریت رئیس محترم انجمن ریاضی، برخی از شرکت‌کنندگان نقطه نظرهای خود را ارائه نمودند، که خلاصه‌ای از دیدگاه‌های مطرح شده به قرار زیر است:

دکتر زهرا گویا (دانشگاه شهید بهشتی): افت ریاضی همانند زلزله‌ای ویرانگر از مدارس ما شروع شده و اکنون که آسیب‌های آن به دانشگاه رسیده است، تازه یادمان افتاده که در مدارس ما چه واویله‌ای در حال اتفاق است. کاش کمی آینده‌نگری و آینده‌پژوهی در مورد وضعیت ریاضی ایران انجام می‌دادیم، تا وضعیت فعلی را از چند سال قبل پیش‌بینی می‌کردیم. افزایش بی‌رویه رشته‌های ریاضی در مؤسسات آموزش عالی هم عامل مخرب دیگری بود که کیفیت را از بین برد. جدا نگریستن به آموزش مدرسه‌ای و دانشگاهی یک اشتباه جدی است. باید از تاریخ درس بگیریم! و به مقوله آموزش ریاضیات مدرسه‌ای خیلی بیشتر از گذشته توجه کنیم. از سوی دیگر انجمن ریاضی باید به تخصص آموزش ریاضی و گسترش آن به عنوان یکی از مسئولیت‌های جدی خود توجه کند.

تا زمانی که آموزش دانشگاهی و آموزش مدرسه‌ای دو مجموعه جدا از هم دیده شوند، هیچ زمانی به نتیجه نمی‌رسیم. هرچه آنجا تربیت کنیم اینجا تحویل می‌گیریم و بسیاری از آنهایی که اینجا تربیت می‌کنیم، به عنوان معلم به مدارس می‌فرستیم. برای رفع بحران‌هایی مشابه ما، کسانی که در دنیای غرب سردمدار آموزش مدرسه‌ای شدند، افرادی همچون پروفیسور بیگن، فلیکس کلاین، جفری آنسون و مایکل اتیه بودند. نظیر این اشخاص در ایران کجا هستند؟ ما در مورد آموزش عمومی چه کردیم؟! خط قرمز هر برنامه درسی در مدرسه و دانشگاه، باید عدم عبور از دقت و صحت آن باشد. ارزیابی چنین برنامه‌ای باید توسط برترین و جامع‌ترین اعضای جامعه ریاضی ایران انجام شود. ریاضیدان‌هایی می‌توانند این کار را بکنند که تنها در تخصص خودشان خبره نباشند، بلکه ریاضیدان‌های

تحصیلات تکمیلی اشاره‌ای داشتیم و متذکر شدم که ما قردان احساس مسئولیت شما نمایندگان و اعضای کمیسیون‌های تخصصی انجمن هستیم که دعوت انجمن ریاضی را برای همفکری درباره مسئله‌های مهم ریاضی کشور پذیرفتید و تشریف آوردید و امیدوارم که جلسه پر باری داشته باشیم. استقبال برای شرکت در این همایش خیلی خوب بوده است و پیگیری‌های متعدد دکتر رجالی و دبیرخانه انجمن باعث شد که ما نسبت به سال‌های قبل همکاران بیشتری در این جمع داشته باشیم. بر اساس آمار موجود تعداد کل اعضای کمیسیون‌های تخصصی انجمن حدود ۱۵۵ نفر است، که از این تعداد حدود ۹۰ نفر در این همایش شرکت کرده‌اند، به علاوه نمایندگان انجمن در دانشگاه‌ها که در جلسه حضور دارند.

گر چه با توجه به ارتباطات خیلی خوب تلفنی و اینترنتی، اعضای هر یک از کمیسیون‌های تخصصی می‌توانند از راه دور تبادل نظرهای مجازی هم داشته باشند، اما انتظار می‌رود که هر کدام از کمیسیون‌ها سالیانه حداقل یک جلسه حضوری را در دبیرخانه انجمن ریاضی برگزار کنند. برنامه این است که در جلسات کمیسیون‌ها، فقط نارسایی‌ها و گله‌ها مطرح نشود و چنانچه آقای دکتر رجالی هم متذکر شدند، برای برون‌رفت از مشکلات و معضلات رودررو، پیشنهاد و راهکار اجرایی ارائه شود. تقریباً همه ما با مسئله افت ریاضی و معضلاتی که برای این رشته پیش آمده، آشنا هستیم و پیش‌بینی می‌شود که به دلیل گسترش بی‌رویه و کاملاً غیرمنطقی در بسیاری از رشته‌ها، به‌ویژه ریاضی، کماکان تا چندین سال بعد ما شاهد افت ریاضی در تمامی مقاطع تحصیلی باشیم. پیشنهاد می‌کنم که در جلسه بعد از ظهر کمیسیون‌های تخصصی، در مورد نوع رشته تحصیلی مقطع قبلی داوطلبان و گذاشتن کفی برای نمرات ریاضی آزمون ورودی بحث شود. چنانکه می‌دانیم بر اساس روال رایج در سازمان

و دردی را دوا نمی‌کند! باید انجمن ریاضی با آنها جلسه بگذارد و به‌طور حضوری و مفصل و مستدل آنها را عمیقاً در جریان این همه نارسایی‌های آموزشی و پژوهشی قرار دهد. انجمن و دانشگاه‌ها با همکاری آموزش و پرورش باید برای معلمان ریاضی کارگاه آموزشی بگذارند، همان کاری که من و برخی از همکارانم در مناطق محروم استان سیستان و بلوچستان با استفاده از استادان متخصص آموزش ریاضی انجام داده‌ایم.

دکتر مهدی شریف‌زاده (دانشگاه یاسوج): مهم‌ترین نکته افت شدید تعداد دانش‌آموزان رشته ریاضی در دبیرستان‌ها است. در دهه گذشته درصد قابل توجهی از بهترین دانش‌آموزان مدارس ما در رشته ریاضی تحصیل می‌کردند و بعد از آن علوم تجربی و علوم انسانی بودند، ولی الان رشته ریاضی در رتبه سوم قرار گرفته است. در دانشگاه‌هایی نظیر ما، دانشجویان تقریباً بر اساس معدل دیپلم انتخاب می‌شوند، که این معدل‌ها هم چندان قابل اعتماد نیستند. در گذشته از طریق نمره آزمون سازمان سنجش کشور، دانشجویان بیشتر و بهتری در دانشگاه ما پذیرفته می‌شدند. لذا پیشنهاد می‌کنم که فقط درصدی از پذیرش دانشجو بر اساس سوابق تحصیلی باشد و بقیه ظرفیت باید بر اساس نمره آزمون سازمان سنجش باشد.

دکتر محمدرضا حدادی (دانشگاه آیت الله بروجردی): بسیاری از دانشجویان ما حتی تعریف تابع و مفهوم «فرض کنیم» را نمی‌دانند. حتی با استدلال کردن بیگانه‌اند و فقط تست‌زنی بدون درک مطلب را از معلمان مدرسه و کلاس کنکور خود آموخته‌اند! ما نباید منتظر دولت و مسئولین وزارتخانه باشیم و باید خودمان تلاش کنیم و در این مورد کارگاه آموزشی بگذاریم. چرا ما به فلسفه علم و روان‌شناسی توجه نمی‌کنیم. ما باید با استادان جامعه‌شناسی و روان‌شناسی برای برخورد درست و حساب شده با این نارسایی‌ها همکاری کنیم. دانشجویان ما حتی در دوره دکتری چرایی و چگونگی مسائل را نمی‌دانند. مثلاً فلسفه مبحثی مانند توپولوژی یا فلسفه ایجاد مبحثی مانند نظریه گروه‌ها را نمی‌دانند. بحث بعدی من تاریخ علم است. ما در حوزه تاریخ ریاضی خیلی ضعیف کار می‌کنیم. این نوع مباحث به دانشجوی ریاضی انگیزه و انرژی می‌دهد. چرا در کتاب‌های تألیفی بخش تاریخ ریاضی آن را حذف کرده‌اند؟! چرا درس آموزش ریاضی را اختیاری کرده‌اند و چرا درس تاریخ ریاضی را در خیلی از دانشگاه‌ها حذف کردیم؟! به نظر من باید در هر درسی تاریخ ریاضی آن درس هم نوشته و گفته شود. دانشجو باید از طریق درس منطق ریاضی

جامع‌نگری مانند فلیکس کلاین باشند. چگونه می‌توان این اشخاص را پیدا کرد؟ مسلماً از درس‌هایی که داده‌اند و از فعالیت‌های اجتماعی که در رابطه با رشته ریاضی داشته‌اند، نه از روی تعداد مقالاتی که منتشر کرده‌اند!

در پایان صحبت‌م به این مطلب هم اشاره‌ای می‌کنم که آموزش ریاضی حیات خلوت ریاضی خوانده‌ها نیست. تصور نکنیم هرکسی که درس می‌دهد، آموزش درست آن را هم بلد است. انجمن ریاضی باید آموزش ریاضی را جزء مسئولیت‌های جدی خود بداند و اگر این کار را نکنیم، در آینده نه از تاک نشان خواهد ماند و نه از تاک‌نشان.

دکتر ابوالفضل تاری (دانشگاه شاهد): اغلب دانشجویان کارشناسی و تحصیلات تکمیلی، که بعضاً هم دبیر آموزش و پرورش هستند ضعف شدیدی در درک مفاهیم دارند اما با جو موجود کشور، هیچ دولتی نمی‌تواند ظرفیت پذیرش دانشجو را کاهش دهد، اگر نه سقوط می‌کند. ولی البته باید پرسید چه لزومی دارد که به همه مدرک بدهیم؟ چرا به این دانشجویان ضعیف، که به ضعف آنها باور داریم، باز هم نمره خوب می‌دهیم؟! باید سختگیری کنیم و فقط به کسانی مدرک بدهیم که لیاقت آن را دارند. خیلی از دانشجویان ارشد دبیران دبیرستانی هستند. خیلی جالب است که برخی از این دبیران همان روش آموزشی را که خود در دبیرستان دنبال می‌کنند، به ما هم پیشنهاد می‌دهند. مثلاً می‌گویند استاد شما ۲۰ تا سؤال به ما بدهید، آن سؤال‌ها را هم حل کنید و از همین سؤال‌ها هم امتحان بگیرید!!!

دکتر سیدمنصور واعظ‌پور (دانشگاه صنعتی امیرکبیر): چون گفتند «فقط معضلات را نگوئید، راه کار هم ارائه دهید» من به سراغ راهکارها می‌روم. در سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۶۲ آقای دکتر رجالی فرمودند افت ریاضی داشتیم ولی توانستیم با اتخاذ راهکارهای خوبی مشکل را حل کنیم. خوشبختانه در آن زمان انجمن ریاضی در سیاست‌گذاری و برنامه‌ریزی سهیم بود. ولی اکنون انجمن نقشی در این‌گونه برنامه‌ریزی‌ها ندارد. باید این مشکل را حل کنیم تا انجمن ریاضی در برنامه‌ریزی درسی مدارس و دانشگاه‌ها بتواند نقشی تأثیرگذار داشته باشد.

نامه نوشتن انجمن ریاضی به وزارت علوم یا شورای عالی انقلاب فرهنگی یا دانشگاه فرهنگیان، در ارتباط با نارسایی‌های متعددی که با آنها در مدارس و آموزش عالی مواجه هستیم، فایده‌ای ندارد

چگونگی استدلال کردن و ارائه دلیل منطقی و مستدل را بیاموزد.

تا مدرسه درست نشود در دانشگاه هم نمی‌توانیم موفق باشیم. دولت باید بداند که تا آموزش و پرورش را درست نکند، دیگر از اقتصاد و تکنولوژی قوی و ارتقاء انرژی هسته‌ای در این کشور خبری نخواهد بود. اکنون دنیا جای قدرت‌نمایی فکری است و در دنیای فعلی این فکرها هستند که با یکدیگر مقابله می‌کنند و می‌جنگند.

دکتر مهدی بهزاد (فرهنگستان علوم): من وقتی این حرف‌ها و درد دل‌ها را می‌شنوم، غم تمام وجودم را می‌گیرد. در کمیسیون پیشبرد ریاضیات در فرهنگستان علوم و شورای اجرائی انجمن ریاضی هم همین حرف‌ها مطرح می‌شوند. چه بیمار محتضری داریم که به نفس نفس افتاده است. گویا قلب و ریۀ ریاضی و مخصوصاً آموزش ریاضی در مدرسه و دانشگاه مریض است. باید یک جراحی عمده روی این مریض محتضر انجام شود. حرف‌هایی که دوستان می‌زنند و راهنمایی می‌کنند، خیلی به دل می‌نشیند. حرف‌های آقای دکتر کرم زاده را قبول دارم و تکرار نمی‌کنم. از چند سال قبل به این فکر می‌کردم که من برای بهبود این مریض چه کاری می‌توانم بکنم؟ به نتیجه کوچکی رسیدم و اقدام هم کردم. اگر شما هم کمک کنید، می‌تواند خیلی مؤثر باشد.

چندین سال پیش یکی از دوستانم کتابی کوچک ولی خیلی جالب و فوق‌العاده را که حدود ۵۰ صفحه بود، از خارج کشور برایم آورد و من شروع به ترجمۀ آن کردم، که عنوان آن به زبان فارسی این شد «کمک کنیم کودکان ریاضی یاد بگیرند». به هر حال من مقدمه‌ای برای آن نوشتم و بعد از خانم دکتر گویا، متخصص آموزش ریاضی، کمک خواستم و دو نفری ترجمۀ آن را کامل کردیم و انتشارات فاطمی چاپ آن را به عهده گرفت. این کتاب بسیار خوش‌خوان است و خود مؤلف آن در مقدمه می‌گوید، مخاطبان این کتاب دانش‌آموزان، دانشجویان، پدر و مادرها، معلمان و سیاست‌گذاران هستند.

به نظر من این کتاب باید در اختیار همه معلمان، دانشجویان و دانش‌آموزان قرار گیرد. کتاب دیگری که فکر می‌کنم آن هم خیلی می‌تواند برای دانشجویان و سطوح بالاتر کارساز باشد، دارای این عنوان است: «کمک کنیم جوانان ریاضی بیافرینند». دانش‌آموز باید یاد بگیرد ولی به حد دانشجو که رسید می‌تواند ریاضی بیافریند. توصیه‌ام این است که این کتاب را تهیه کنید و بخوانید.

دکتر امیدعلی کرم‌زاده (دانشگاه شهید چمران اهواز): ما در IMU رتبه ۴ هستیم ولی وضع اسفباری در ریاضی داریم. کیفیت آموزش ریاضی در مدارس ما تقریباً صفر است. دانشگاه ما در اهواز ۱۸ مجله دارد ولی با چه کیفیتی؟! دانشگاه مشهد ۴۸ مجله دارد!!! اینها واقعاً فاجعه هستند نه امتیاز! انجمن ریاضی ما بالاترین تعداد کنفرانس‌های تخصصی ریاضی را دارد، اما با چه کیفیتی؟! چرا به خود نمی‌آییم؟! تا کی فقط برویم سراغ مقاله؟!

کشور فنلاند بهترین سیستم آموزش و پرورش را دارد. بهترین‌ها را در آنجا معلم می‌کنند و حقوق‌های بالایی هم به آنها پرداخت می‌کنند. در این کشور حقوق معلمان با پزشکان و وکلای یکی است. پیشرفت فنلاند در این زمینه آنقدر زیاد بود که آمریکا مجبور شد هیئتی را بفرستد آنجا که ببینند آموزش و پرورش این کشور چه کار دارد می‌کند. در این کشور بهترین شخصیت‌ها و بالاترین انسان‌ها معلم می‌شوند. معلمی خوب است که می‌تواند دانش‌آموز را از همان دوران بچگی درست بار بیاورد. ژاپن تنها کشوری بود که در جنگ جهانی دوم بمب اتم خورد. ولی بزرگان آن بعد از جنگ جهانی گفتند چه کار کنیم تا آموزش و پرورش را بسازیم تا اینکه ۷ الی ۸ سال دیگر این‌ها بهترین مهندس‌ها و پزشک‌ها و رئیس‌جمهورها را تحویل مملکت دهند و همین کار را هم کردند. دنیای غرب هم که درگیر سختی‌های بعد از جنگ بود متوجه این پیشرفت ژاپن نبود و نتوانست مزاحم آن‌ها بشود و ژاپن از دست آنها گریخت. الان هم فنلاند چنین مسیری را دنبال می‌کند. آیا مسئولین آموزش و پرورش ما هیئتی را به فنلاند فرستاده‌اند که ببینند آنها چه می‌کنند؟!

چون مسائل اقتصادی و اجتماعی جامعه، دانش‌آموزان را به رشته‌های علوم تجربی سوق می‌دهد، وضعیت ریاضی کشور تخریب شده است. باید دانشگاهیان ما بدون ترس مسائل را بگویند و خود هم کمک کنند تا جایگاه آموزش در کشور ارتقاء یابد. ما باید آدم‌های نخبه و علاقه‌مند را تشویق کنیم که معلم شوند و حقوق و مزایای خوبی هم به آنها پرداخت شود. معلم و استاد ریاضی باید علاقه و عشقش را به مخاطبش نشان دهد تا او هم علاقه‌مند شود. متأسفانه الان می‌بینیم که خود معلم ریاضی در مدارس بچه‌ها را تشویق می‌کند که به ریاضی نیایند. این نارسائی‌ها را باید برای بیرون از جامعه ریاضی هم بگوییم و با روزنامه‌ها مصاحبه کنیم.

دکتر گویا، دکتر کرم زاده، دکتر شهشهانی و دکتر واعظ پور زحمت کشیدند و تشریف آوردند و یک روز از صبح تا عصر ارتباط مستقیمی با معلمان داشتند. ما حدود ۵۰۰ نفر معلم را با یک اطلاعیه در یک روز تابستانی آخر هفته جمع کردیم تا از نظریات و تجربیات ارزنده این استادان بهره‌مند شوند. معلمان در پایان آن روز خیلی خوشحال بودند و خواهان ادامه این نوع جلسات شدند. یک طرح خوب دیگری هم برای دانش‌آموزان داشتیم، که مسئولیت آن را دکتر میرزا وزیری و دوستان دیگر به‌عهده داشتند. نکته دیگر اینکه اگر دانشجویی حتی از رشته هنر می‌خواهد بیاید ریاضی، اجازه دهیم که بیاید ولی به راحتی خارج نشود! چرا دانشجویان ضعیف ما نمره بالای ۱۸ می‌آورند؟ چرا دانشجویی که به قول شما در درس آنالیز حقیقی حتی مشتق‌گیری و جمع و تفریق را هم بلد نیست، باز هم معدلش ۱۸ می‌شود؟! چرا نمره می‌دهید؟! من احساس می‌کنم که اشکال از خود ما هم هست و نباید همه تقصیرها را به گردن دیگران بیندازیم. ما دانش‌آموز و دانشجوی خوب هم داریم، ولی آنهایی که ضعیف هستند چرا باز هم از ما نمرات خوب می‌گیرند؟ چرا معدل‌های کارشناسی ارشد ما معمولاً ۱۸ و ۱۹ به بالا هستند؟!

دکتر علی محمد نظری (دانشگاه اراک): من چندین سال قبل افت ریاضی را در شهرستان‌ها و به‌خصوص اراک گفتم. گویا حالا که زلزله‌اش به تهران هم رسیده، سر و صدای شما را در آورده است و آن را در این جلسه به بحث گذاشته‌اید! خیلی زودتر از اینها باید انجمن ریاضی به این مسئله می‌پرداخت، تا به این وضع اسفبار نرسیم. در مورد کیفیت نامطلوب دانشگاه فرهنگیان صحبت‌های زیادی شده است. چرا باید این دانشگاه رشته ریاضی داشته باشد؟ رشته ریاضی تقریباً تمام دانشگاه‌ها غیر از تهران تعطیل شده یا به‌زودی تعطیل خواهد شد. کارشناسی ریاضی تمام شعب پیام نور که تعطیل شده و احتمالاً فقط دوره‌های کارشناسی ارشد و دکتری دارند که اینها هم به تدریج تعطیل می‌شوند. ما باید خود را آماده کنیم که فقط دروس سرویسی به سایر رشته‌ها را ارائه دهیم.

دانشگاه علم و صنعت تهران چندین سال قبل رشته ریاضی خود را تعطیل کرده است. ما در سال گذشته از ۹۰ دانشجوی روزانه که تقاضا کردیم، در بهترین حالت حدود ۴۰ الی ۴۵ دانشجو ثبت نام کردند. اما این دانشجویهای ورودی ما چه کسانی هستند؟! آنهایی که به دانشگاه آزاد نمی‌توانند بروند تا مهندسی بخوانند یا پول ندارند، یا اینکه از همه‌جا رانده و از همه‌جا مانده‌اند. البته آنهایی که رتبه خوب

دکتر قربانعلی حقیقت دوست (دانشگاه شهید مدنی آذربایجان): ما در دانشگاه‌های شمال غربی کشور چندین کنفرانس و سمینار هندسه برگزار کرده‌ایم، ولی نمی‌دانم چرا از این منطقه در کمیسیون‌های تخصصی انجمن، به‌خصوص در هندسه، عضو نداریم؟ خواهش می‌کنم این است که انجمن ریاضی یک مقدار به فعالیت دانشگاه‌های خارج از مرکز هم توجه کند. معمولاً در همایش‌های ما از اعضای هیأت علمی دانشگاه‌های تهران کسی شرکت نمی‌کند و گاهی فقط دانشجویانشان را می‌فرستند! من پیشنهادی به شورای اجرایی انجمن ریاضی دارم، که موافقت کنند انجمن دفتر استانی یا منطقه‌ای داشته باشد تا ما راحت‌تر بتوانیم در سطح استان یا منطقه دور هم جمع شویم و در زمینه‌های مختلف بحث و تبادل نظر داشته باشیم و تصمیماتی هماهنگ بگیریم. این دفتر استانی یا منطقه‌ای انجمن ریاضی می‌تواند خیلی فعال باشد و باعث ارتقاء انجمن ریاضی ایران گردد.

مطلب بعدی اینکه وزارت علوم در کارشناسی ارشد یک سری گرایش‌ها معرفی کرده است، برای کاربردی ۵ گرایش و برای محض ۶ گرایش و نمی‌دانم انجمن ریاضی در تقسیم این گرایش‌ها چقدر نقش دارد. گرایش من هندسه سیستم‌های دینامیکی است، ولی نمی‌دانم چرا گرایش سیستم‌های دینامیکی را به رشته کاربردی برده‌اند، در حالی که به قول آرنولد، که پدر سیستم‌های دینامیکی است، اصلاً سیستم‌های دینامیکی زاده گرایش هندسه است. کسی که گروه لی و میدان برداری را نمی‌داند، چطور می‌تواند سیستم‌های دینامیکی را تدریس کند؟ لذا به نظر من این ظلمی است که در حق هندسه شده است. پیشنهاد می‌کنم که سیستم‌های دینامیکی هم در گرایش محض و هم در گرایش کاربردی باشد.

دکتر اسماعیل فیضی (دانشگاه بوعلی سینا همدان): اتفاق جالبی که در کنفرانس ریاضی امسال در دانشگاه بوعلی سینا همدان افتاد این بود که به راهنمایی دکتر علی رجالی از دانشگاه صنعتی اصفهان، ۶ ماه تلاش کردیم تا آموزش و پرورش را به این کنفرانس گره بزنیم. ما مجبور شدیم ۲۰ درصد نقدینگی کل کنفرانس را برای آموزش و پرورش هزینه کنیم تا بتوانیم جلساتی هم برای معلمان داشته باشیم. دوره‌های ضمن خدمتی که برای معلم‌ها می‌گذارند، اغلب متمرکز بر کارهای تربیتی و فرهنگی است و معمولاً بحث علمی در آنها نمی‌شود. با آنها قرار داد بستیم و درخواست کردیم که آموزش ضمن خدمت را به ما بدهند تا ما یک طرح آموزشی برای آنها اجرا کنیم.

نشوند. بنابراین به همه همکارانی که بنابر تجربه و تأمل، توجه‌های پیدا کرده‌اند و ضعف‌ها و کوتاهی‌ها را به خوبی می‌بینند و درد دلی برای گفتن دارند، توصیه می‌کنم دست به قلم ببرند و حرف خود را دقیق و مشروح بنویسند تا هر یک چون سند مستقلى خیلی بیش از فرصت‌های بیان شفاهی، روشن‌گر باشند. برای تبلیغ خبرنامه نمی‌گویم، طرح این بحث‌ها در رسانه‌های مجازی و کانال‌های تخصصی رشته‌ها هم مفید است. واقعیت آن است که شکایت‌ها تا وقتی که در حد درد دل هستند روشنگری و اثربخشی چندانی ندارند، اما وقتی مکتوب شده و منتشر شوند شأن و نقش دیگری پیدا می‌کنند. بنابراین حیف است که خیلی از این حرف‌های شنیدنی همینطوری بمانند و به صورت نوشته در جایی منعکس نشوند و برای پیگیری‌های بعدی، سرمایه فکری و اندیشه‌ای انجمن نگردند. مطلب دیگر آنست که هم اکنون در تمام رشته‌های علوم و مهندسی نیز فاجعه افت علمی جاریست و محدود به افت ریاضی نیست، در واقع این مصیبت بحمدالله در کشور به نحوی اپیدمی و همه‌گیر است و منحصر به ریاضی نیست!

دکتر رسول نصرافهانی (دانشگاه صنعتی اصفهان): ضمن بیان نارسائی‌ها بهتر است قدری هم صحبت‌های دلگرم کننده داشته باشیم. ما کارهای مثبت زیادی هم انجام داده‌ایم و دانشجویان و استادان خوبی هم داریم. چرا فقط به منفی‌ها تکیه می‌کنیم؟! سه عامل اصلی باعث شرایط موجود شده است: رشد جمعیتی دهه شصت، عدم رعایت کیفیت در بعضی از موارد و عدم امکان جذب فارغ‌التحصیلان. همان‌طور که دیگران هم اشاره کردند، این مشکل فقط مربوط به ریاضی نیست و تقریباً در تمام رشته‌ها وجود دارد. اگر مشکل جذب فارغ‌التحصیلان دانشگاهی و کیفیت حل می‌شد، مسلماً ورودی مستعد به رشته ریاضی می‌آمد و بسیاری از این معضلات هم حل می‌شد. ما باید خودمان را هم برای عدم رعایت کیفیت مؤاخذه کنیم و تصمیم بگیریم و تعهد کنیم که یک قدم به سمت کیفیت برداریم. استادان ما با جان و دل و با حفظ کیفیت در دهه‌های گذشته کار کردند. پر حجم کار کردن نشانه کار بی کیفیت نیست. من احساس بدی از بعضی از صحبت‌ها پیدا کردم. ما استادانی را می‌شناسیم که مدیون آنها هستیم. آنها هم پر حجم کار کردند و هم کیفیت را رعایت کردند. ما باید به آنها تکیه کنیم، چون که برای رفع مشکلات موجود، نیاز به یک تکیه‌گاه محکم داریم. این درست نیست که تمام ۲۰ تا ۳۰ سال گذشته خود را زیر سؤال ببریم. من از تمام استادانی که در این سال‌ها زحمت کشیدند، جوانی خود را برای

دارند خدمت خودتان در تهران می‌آیند. فارغ‌التحصیلان دانشگاه‌های تراز اول هم که به آن طرف آب می‌روند و برای کسانی هم که می‌مانند شغلی نیست.

خبر موثق دارم که سال آینده دانشگاه فرهنگیان می‌خواهد دوباره در سطح خیلی زیاد، مثل سال ۱۳۹۰، دانشجو بگیرد. پس ما که این همه لیسانس ریاضی در دانشگاه‌های خوب با بهترین کیفیت تربیت کردیم، چرا نباید برای معلمی استخدام شوند؟! به نظر من اصلاً لزومی ندارد که دانشگاه فرهنگیان در رشته ریاضی دانشجو بگیرد. ما به وضوح می‌دانیم دانشگاه فرهنگیان، که از تجميع همان مراکز تربیت معلم سابق تشکیل شده است، توان تخصصی لازم را ندارد که دانشجویانش را درست آموزش دهد و متأسفانه با کیفیتی خیلی پایین این دوره‌ها برگزار می‌شوند و حاصل آن همین معلم‌هایی هستند که ما الان سر کلاس خودمان در دوره‌های کارشناسی ارشد می‌بینیم!

دکتر سعید رسولی دانشگاه خلیج فارس (بوشهر): من بنا بر گفته آقای دکتر کرم‌زاده مستقیم می‌روم سراغ انتقاد کردن، چون انتقاد درست باعث می‌شود که ما درد را بهتر متوجه شویم. این خیلی مهم است که بدانیم چرا ظرفیت دانشگاه‌ها یک دفعه در سال ۱۳۸۸ آنهمه افزایش پیدا کرد. آیا واقعاً دولت‌ها در آن زمان احساس نیاز کرده بودند یا فقط می‌خواستند با افزایش ظرفیت پذیرش دانشگاه‌ها معضل بیکاری را حل کنند! دانشجویان ما انگیزه دانشجویهای ۱۰ الی ۲۰ سال پیش را ندارند. به نظر من دانشجوی دکتری ریاضی جزء بهترین افراد جامعه بوده که به این مرحله رسیده است. یعنی این بنده خدا از کلاس اول ابتدایی تا سال آخر دبیرستان جزء بهترین‌ها بوده و همه او را تشویقش کرده‌اند. بعد با کلی رقابت و دغدغه در کنکور قبول شده و دوره کارشناسی و کارشناسی ارشد را هم با موفقیت گذرانده و باز هم مورد تشویق همگان قرار گرفته و در نهایت، در رقابتی شدید در دوره دکتری دانشگاهی پذیرفته می‌شود. اما پس از مدتی کوتاه احساس بدی پیدا می‌کند، آنهمه زحمت کشیده و کلی تشویق شده تا به این مرحله رسیده، ولی حالا پشیمان است و به علت عدم شغل‌یابی هیچ انگیزه‌ای برای اتمام کار ندارد. البته تقریباً همه رشته‌ها الان با این معضل مواجه هستند.

دکتر مسعود آرین‌نژاد (دانشگاه زنجان): من به عنوان مسئول خبرنامه انجمن ریاضی می‌گویم که حیف است این حرف‌ها و نکته بینی‌های خوب فقط به صورت شفاهی مطرح شوند و در جایی منتشر

آن که استانداردهای متعارف آموزش عالی کشور را داشته باشد.

در پایان جلسه اینجانب نیز مطالبی را به شرح ذیل متذکر شدم: آقای دکتر رجالی با یک هیجان خاصی و از عمق وجودشان مطالبی را در مورد افت ریاضی، به خصوص در سطح مدارس، مطرح کردند. من هم معتقدم که باید اصلاحات آموزشی را از مدارس شروع کنیم، زیرا نارسایی‌هایی را که در دانشگاه شاهد هستیم، نشأت گرفته از افت آموزش ریاضی در مدارس است. بایستی تعداد زیادی از همکاران دانشگاهی ما وقتشان را صرف بهبود و ارتقاء آموزش ریاضی در مدارس کنند. انشاءالله اعضای کمیسیون تخصصی آموزش ریاضی که در این زمینه تخصص و تجربه زیادی دارند، به طور مفصل بحث و تبادل نظر می‌کنند و پیشنهادات خوبی به ما خواهند داد.

در مورد این موضوع که چرا فقط در اینجا نارسایی‌ها و معضلات مطرح می‌شوند ولی به جنبه‌های مثبت آموزش مدرسه‌ای و دانشگاهی اشاره‌ای نمی‌شود، نکته‌ای را خدمتان عرض می‌کنم. وقتی که ما مریض می‌شویم و سراغ پزشک می‌رویم، راجع به آن قسمت‌هایی از بدن و زندگی‌مان که سالم هستند و مشکلی نداریم، معمولاً مطلبی را با پزشک مطرح نمی‌کنیم و فقط در مورد نارسایی خاصی و دردهای موضعی که پیش آمده، با پزشک صحبت می‌کنیم.

در رابطه با آموزش مدرسه‌ای و آموزش دانشگاهی هم در حقیقت جنبه‌های مثبت فراوانی داریم. نسبت به اول انقلاب رشدی خیلی خوب داشته‌ایم، در سطح بین‌المللی درخشیده‌ایم و به قول آقای دکتر نصر، استادان ما در ۲۰ تا ۳۰ سال گذشته واقعاً زحمت کشیدند، کار کردند و دانشجویان خوبی هم تربیت کردند. ولی در این ۱۰ یا ۱۵ سال اخیر، نارسایی‌های زیادی پیش آمده است که ما می‌خواهیم آنها را آسیب شناسی کنیم و لذا با بیان مشکلات آموزشی نباید این تصور پیش آید که ما جنبه‌های مثبت آنها را فراموش کرده‌ایم. مسلماً برای آموزش‌های دبستانی و دبیرستانی، برنامه‌ریزی و تألیف کتاب‌های درسی مدرسه‌ای و برنامه‌های درسی آموزش عالی، گله‌گذاری‌ها و دردهایی داریم که در اینجا فرصتی برای نقد و بررسی و ارائه طریق برای حل آنها پیش آمده و امیدوارم که با توکل به خداوند منان و تلاش جامعه ریاضی ایران از این چالش‌ها نجات پیدا کنیم.

* مسئول کمیسیون‌های تخصصی انجمن ریاضی ایران

ما گذاشتند، با کیفیت کار کردند، با کیفیت فارغ‌التحصیل کردند و سنگ بنای خوبی برای ادامه حرکت ما گذاشتند، کمال تشکر رادارم. حیف است که از کار این گونه استادان دلسوز تقدیر نکنیم. انشاءالله که در چند سال آینده شاهد شرایط بهتری باشیم.

دکتر علی رجالی (دانشگاه صنعتی اصفهان): برخلاف نظر برخی از دوستان، افت ریاضی چه کمی و چه کیفی در جامعه ما وجود دارد، که بسیاری از آمارهای آن در گزارش سمینار علوم ریاضی و چالش‌ها موجودند و به نظر من خیلی بدتر از افت سال ۱۳۶۰ هم هست، زیرا من هم در مطالعه سال ۱۳۶۰ بودم و هم در شرایط فعلی دارم کار می‌کنم و آمارها را با هم مقایسه می‌کنم. یکی از معضلات اساسی ما مسئله آموزش ابتدایی و کوچک انگاری آموزش در آموزش و پرورش و آموزش عالی کشورمان است. در کشورهای پیشرفته اروپایی، مثل فنلاند و بسیاری از کشورهای پیشرفته علمی مانند کره، ژاپن، سنگاپور و چین، حقوق معلم دبستان از یک پزشک هم بیشتر است و همین امر باعث شده است که در زمینه آموزش و تربیت درست نسل جوان خود، موفقیت‌های چشم‌گیری داشته باشند.

رئیس مرکز تحقیقات علوم ریاضی ژاپن آمده بود و می‌گفت وضع آموزشی ما دارد خراب می‌شود! گفتیم چرا؟ گفت چون حقوق آموزگار در کشورهای کره، چین و اطراف آنها دارد بیشتر از حقوق پزشک می‌شود ولی در ژاپن این حقوق‌ها با هم برابر است و لذا ژاپن دارد بدبخت می‌شود. این جمله‌ای است که من دقیقاً از ایشان نقل قول می‌کنم.

متأسفانه معلمان ما فقط برای آماده‌سازی دانش‌آموزان جهت آزمون‌های تستی تدریس می‌کنند و نیازی به ارتقاء کیفیت خود ندارند. آنها فقط چیزی را که مؤسسات کنکوری به آنها القاء می‌کنند درس می‌دهند و لذا نمی‌توانند خلاقیت خود را نشان دهند. معلمی که خلاق نیست نمی‌تواند مفهومی درس بدهد. خود پدر و مادرها از معلم‌ها می‌خواهند که مسائل کنکوری حل کنند و کتاب کنکوری سر کلاس ببرند. بسیاری از مؤلفان کتب درسی مدارس ما همکار مؤسسات کنکوری هستند. ما باید استاندارد آموزشی داشته باشیم و به بچه‌ها زندگی کردن را یاد بدهیم، نه صرفاً قبولی در دانشگاه را. دانشگاه فرهنگیان بدون برنامه‌ای مدون و سیاستی راهبردی از تجمیع مراکز تربیت معلم آموزش و پرورش تشکیل شده است، بدون

نامه انجمن آمار ایران و انجمن ریاضی ایران به ریاست کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

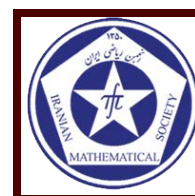

برادر ارجمند جناب آقای دکتر محمدمهدی زاهدی
ریاست محترم کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

با سلام و احترام، همانگونه که مستحضرید کیفیت نامطلوب آماده‌سازی دانش‌آموزان دبستان‌ها برای شرکت در آزمون‌های غیراستاندارد مدارس خاص، سال‌هاست که کیفیت آموزش در این مقطع مهم تحصیلی را تحت‌الشعاع قرار داده است. این امر نه تنها موجبات اضطراب و افسردگی نوجوانان و خانواده‌های آنها، و ترس و وحشت بیجا از ریاضیات از آغاز تحصیل را به همراه داشته است، دانش‌آموزان را نیز به جای درک مفاهیم زیبای ریاضیات، به سمت حفظ کردن جواب‌های سؤالات غیراستاندارد چندگزینه‌ای سوق می‌دهد.

انجمن آمار ایران که همواره نگران کیفیت نامطلوب آماده‌سازی دانش‌آموزان دبستان‌ها برای شرکت در آزمون‌های مدارس خاص بوده، معتقد است که اینگونه آزمون‌های به همراه مراحل آماده‌سازی کودکان و نوجوانان برای شرکت در آنها و نشان دادن در باغ سبزه‌ها به فارغ‌التحصیلان اینگونه مدارس، ضربه جبران‌ناپذیری به بدنه آموزشی کشور وارد کرده و خواهد کرد. چالشی که اگر به خوبی مدیریت نشود می‌تواند دردسر بزرگی برای نسل‌های آتی فراهم کند. در این راستا انجمن آمار ایران بجا و برخود می‌داند که ضمن تشکر و حمایت کامل خود از برنامه ابتکاری وزارت آموزش و پرورش در مورد حذف آزمون‌های ورودی و آماده‌سازی دانش‌آموزان دبستانی برای ورود به این نوع مدارس، آمادگی خود را برای در اختیار گذاشتن حاصل بررسی‌ها، مطالعات و پیشنهادهای رسیده به دفتر انجمن در رابطه با حل چالش پدید آمده بر اثر این آزمون‌ها، به مسئولان ذیربط اعلام نماید.

با تشکر و احترام
علیرضا نعمت‌اللهی
رئیس انجمن آمار ایران

برادر ارجمند جناب آقای دکتر محمدمهدی زاهدی
ریاست محترم کمیسیون فرهنگی مجلس شورای اسلامی

با سلام و احترام، لازم می‌دانیم مراتب تشکر خود و جامعه علمی کشور را برای برنامه ابتکاری وزارت آموزش و پرورش در مورد حذف آزمون‌های ورودی مدارس و آماده‌سازی دانش‌آموزان دبستانی برای ورود به این مدارس خاص که سال‌ها کیفیت آموزش در این مقطع مهم تحصیلی را تحت‌الشعاع خود قرار داده بود و خانواده‌ها و نوجوانان را مضطرب و پریشان می‌ساخت اعلام نماییم.

انجمن ریاضی ایران که سال‌ها نظاره‌گر و رصد کننده کیفیت نامطلوب آماده‌سازی دانش‌آموزان دبستان‌ها برای شرکت در آزمون‌های مدارس خاص بوده است، اطمینان کامل دارد که مراحل آماده‌سازی کودکان و نوجوانان برای شرکت در این نوع آزمون‌های غیراستاندارد و تبلیغات مخرب آن می‌تواند اضطراب نوجوانان و خانواده‌های آنها و ایجاد ترس و وحشت از ریاضیات از آغاز تحصیل را در آنان تشدید نماید و با حذف این آزمون‌ها و مراحل آماده‌سازی و تبلیغات سوء آنها، کودکان و نوجوانان را برای درک مفاهیم، به جای حفظ کردن جواب‌های سؤالات چند جوابه غیراستاندارد، آماده می‌سازد.

انجمن ریاضی ایران آمادگی دارد، حاصل مطالعات خود در رابطه با اشکالات و چالش‌های پدید آمده بر اثر این آزمون‌ها را در اختیار تصمیم‌سازان آموزشی کشور قرار دهد.

با آرزوی توفیقات الهی
محمدعلی دهقان
رئیس انجمن ریاضی ایران